

ขึ้นจนในที่สุดก็จะกลายเป็นการสูญเสียการได้ยินแบบถาวร มีข้อน่าสังเกตว่า ถึงแม้ว่าจะมีปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการสูญเสียการได้ยินก็ตาม แต่ผลของการสูญเสียจะเกิดขึ้นในช่วงความถี่สูงประมาณในช่วงระหว่าง 3,000 ถึง 6,000 เฮิรท์ ก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นช่วงความถี่ของการสูญเสียการได้ยินจะขยายออกไปที่ 8,000 เฮิรท์ และที่ 2,000 1,000 จนถึง 500 เฮิรท์

เมอร์ริซซี ได้สรุปว่า การสูญเสียการได้ยินอันเนื่องมาจากเสียงดัง มีขั้นตอนการพัฒนา การสูญเสียเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้ที่สัมผัสกับเสียงดังจะรู้สึกมีเสียงดังก้องอยู่ในหู โดยเฉพาะเมื่อเสร็จสิ้นการทำงานในแต่ละวัน ความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นในช่วง 10-20 วันแรกของการสัมผัสกับเสียงดัง นอกจากนี้ อาจพบว่าคนที่สัมผัสบางคนจะมีอาการปวดหัวเล็กน้อย ร่างกายเหนื่อยและอ่อนเพลีย

ขั้นที่ 2 ความรู้สึกในเรื่องเกี่ยวกับอาการต่างๆ ของผู้สัมผัสจะหายไป การสูญเสียการได้ยินในขั้นนี้จะตรวจพบได้โดยการตรวจด้วยเครื่องมือตรวจสมรรถภาพการได้ยินเท่านั้น และการพัฒนาในขั้นนี้อาจเกิดขึ้นในระยะเวลา 2 ถึง 3 เดือน ของการสัมผัสกับเสียงดัง หรืออาจกินเวลาเป็นปีก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

1. ระดับความดังของเสียง
2. ระยะเวลาที่ต้องทำงานในที่ที่มีเสียงดัง
3. ความทนต่อการสูญเสียการได้ยินของแต่ละบุคคล

ขั้นที่ 3 ผู้สัมผัสกับเสียงดังจะสังเกตตัวเองได้ว่าความสามารถในการได้ยินของตัวเองนั้นไม่เหมือนเดิม เช่น บางคนอาจจะไม่ได้ยินเสียงนาฬิกาเดิน บางคนไม่สามารถจับใจความทุกใจความในการสนทนากับเพื่อน โดยเฉพาะเมื่อสนทนากันในที่ที่มีสภาพของเสียงดังรอบข้าง และบางคนอาจเปิดระดับความดังของเสียงจากวิทยุ โทรทัศน์ สูงขึ้นกว่าที่เคยปฏิบัติมา เป็นต้น

ขั้นที่ 4 เป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาการสูญเสียการได้ยิน ในขั้นนี้ผู้สัมผัสกับเสียงที่ดังจะมีความรู้สึกลำบากมากที่จะได้ยินเสียงพูด การติดต่อสื่อสารใดๆ ที่ใช้สัญญาณเสียงจะไม่ได้ผล คนที่สูญเสียการได้ยินถึงขั้นนี้ จะเป็นที่สังเกตเห็นได้ของเพื่อนร่วมงาน หรือผู้ที่ต้องสนทนาด้วยการพัฒนาตามขั้นตอนต่างๆ นี้สามารถเขียนเป็นรูปภาพได้ดังภาพที่ 4